

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/211/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511211562
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7511211562.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu A. R., nar. X.X.XXXX, bývajúceho v P. XXX, zast. JUDr. Ing. Petrom Holéczyom, advokátom so sídlom v Košiciach, Vojenská 5, proti žalovanému O. R., nar. XX.X.XXXX, bývajúcemu v P. Č.. XXX, zast. JUDr. Zuzanou Komorovskou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 57, o ochranu vlastníckeho práva s prísl., o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 12. januára 2012, č.k. 16C 183/2011-31, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 15,93 €, ktorú je povinný zaplatiť advokátovi žalobcu JUDr. Ing. Petrovi Holéczyomu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice-okolie uznesením zo dňa 12.1.2012, č.k. 16C 183/2011-31 konanie zastavil. Vrátil žalobcovi súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 92,80 €. Uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania v sume 64,41 € do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca pred začatím pojednávania dňa 12.1.2012 vzal žalobu späť a žiadal konanie zastaviť, lebo žalovaný vykonal opatrenia, ktorými zamedzil „vstup“ svojho psa na pozemok žalobcu. Zároveň žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie trov konania za jeden úkon právnej služby, a to za „podanú“ žalobu zo dňa 11.8.2011 (§ 11 ods. 1 písm. a/ a § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Žalovaný súhlasil s uvedeným návrhom na rozhodnutie o náhrade trov konania. Súd konanie zastavil podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. Vrátenie súdneho poplatku odôvodnil citáciou § 11 ods. 3, 4, 6 zák. č. 71/1992 Zb. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., lebo žalobca vzal žalobu späť pre správanie sa žalovaného, a pretože žalobca si uplatnil len náhradu trov konania pozostávajúcu za jeden úkon právnej služby v sume 57 € a paušálnu náhradu v sume 7,41 €, súd mu túto priznal podľa § 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z.

Proti výroku uznesenia o náhrade trov konania podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť uznesenie v napadnutom výroku a o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Konanie bolo zastavené z dôvodu, že pred začatím pojednávania žalobca vzal žalobu späť a k tejto „skutočnosti“ nebol potrebný súhlas žalovaného. Vyslovil názor, že k záveru, či žaloba bola podaná dôvodne, je možné dôjsť až prejednaním veci a meritórnym rozhodnutím. Odkázal na uznesenie NS SR sp.zn. 3 Sžo 225/2010. Žalovaný popieral dôvodnosť žaloby, a tak je zrejmé, že nemohol súhlasiť s návrhom žalobcu na náhradu trov konania.

Z písomného vyjadrenia žalobcu na odvolanie žalovaného vyplýva, že tento navrhol napadnutú časť uznesenia potvrdiť. Uviedol, že žaloba bola dôvodná, na čom sa strany výslovne zhodli pred súdom prvého stupňa ešte pred začatím „konania“ (správne malo byť pojednávania - poznámka odvolacieho súdu). Až po podaní žaloby urobil žalovaný (tie) opatrenia, ktoré „žaloba“ vyžadovala. Poukázal na mimosúdnu dohodu, ktorá bola tlmočená súdu pred začatím pojednávania s tým, že žalobca prostredníctvom svojho zástupcu tlmočil požiadavku, že znižujú náhradu trov konania z troch právnych úkonov - prevzatie a prípravu, žalobu, pojednávanie - na jeden úkon právnej služby, a to za „spísanie žaloby“. To bolo pojaté aj do uznesenia, s čím žalovaný súhlasil. Navrhol uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 132,64 €.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., preskúmal uznesenie v napadnutom výroku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o výrok uznesenia o zastavení konania a výrok o vrátení súdneho poplatku žalobcovi, proti týmto výrokmi odvolanie podané nebolo, a tak tieto výroky nadobudli právoplatnosť podľa § 206 ods. 3 O.s.p.

Predmetom prieskumu zostal len výrok o náhrade trov prvostupňového konania. Ako z dôvodov odvolania vyplýva, žalovaný namieta rozhodnutie súdu prvého stupňa o jeho povinnosti nahradiť trovy konania žalobcovi podľa § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p. tvrdiac, že v danom prípade mal súd prvého stupňa postupovať podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. dôvodiac, že návrh nebol podaný dôvodne.

V zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. môže žalobca za konania vziať žalobu späť, a to sčasti alebo celkom. Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. V zmysle § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nie je účinný, ak dôjde (medziiným) k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo pojednávanie.

Vzhľadom na to, že späťvzatie žaloby môže byť v rozpore s oprávnenými záujmami žalovaného (napr. jeho záujmom na dokončení konania meritórnym rozhodnutím veci) majú ostatní účastníci v zmysle vyššie uvedených ustanovení zásadne právo vyjadriť nesúhlas s týmto procesným úkonom žalobcu. Pokiaľ žalobca vzal späť žalobu, je súd povinný pred rozhodnutím o tomto úkone vyzvať ostatných účastníkov konania, aby sa vyjadrili, či so späťvzatím žaloby súhlasia alebo aby uviedli dôvody, so zreteľom na ktoré nesúhlasia so späťvzatím žaloby.

Právo vyjadriť nesúhlas so späťvzatím žaloby ale nemajú účastníci v prípadoch uvedených v § 96 ods. 3 O.s.p.; o taký prípad ide tiež vtedy, keď k späťvzatíu žaloby došlo skôr, než sa začalo pojednávanie. V týchto prípadoch súd preto nemusí ich stanovisko so späťvzatím žaloby vôbec zisťovať.

V uznesení, ktorým súd prvého stupňa konanie zastavuje, rozhodne tiež o náhrade trov konania. V zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania žalovaný.

Otázka zavinenia zastavenia konania má pri rozhodovaní o náhrade trov konania osobitný význam - pokiaľ totiž účastník konania zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, súd prizná ostatným účastníkom konania (druhej procesnej strane) náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatňovanie

alebo bránenie ich práva. Pri riešení otázky, či účastník konania zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, treba vychádzať výlučne z procesného hľadiska a so zreteľom na procesný výsledok.

O prípad zavinenia zastavenia konania, ako ho má na mysli § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., nejde vtedy, ak dôvodom pre zastavenie konania bolo späťvzatie takej žaloby, ktorá bola podaná dôvodne a žalobca ju vzal späť len so zreteľom na správanie žalovaného (spočívajúce napr. v tom, že žalovaný až na základe proti nemu smerujúcej žaloby pristúpil k splneniu povinnosti požadovanej v žalobe); v takom prípade sa neuplatní ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ale ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.

Keďže v danom prípade k späťvzatiu žaloby došlo pred začatím pojednávania [až na ktorom súd vykonáva dokazovanie (viď § 122 ods. 1 O.s.p.) dôkaznými prostriedkami uvedenými v § 125 O.s.p.], nemuselo byť podkladom pre súdne rozhodnutie o zastavení konania a o náhrade trov konania úplné zistenie skutkových okolností tak, ako sa vyžaduje pri meritórnom rozhodnutí vo veci samej. Otázku dôvodnosti podania žaloby pri tom posudzuje súd len z procesného hľadiska (hľadiska vzťahu medzi výsledkom správania žalovaného a požiadavkou žalobcu vyjadrenou v žalobe), pri ktorom nie je rozhodujúce, aký by bol výsledok konania vtedy, ak by nedošlo k späťvzatiu žaloby.

V prejednávanej veci bolo z hľadiska rozhodnutia o náhrade trov konania významné, že súd prvého stupňa zastavil konanie po späťvzatiu žaloby, pričom späťvzatie žaloby bolo žalobcom odôvodňované správaním sa žalovaného, t.j. že urobil opatrenia, ktoré boli žiadané v žalobe.

Či už sa skutkové tvrdenia žalobcu o vykonaní opatrení, aby pes žalovaného "nevnikal" na pozemok žalobcu, ktoré bolo doložené fotodokumentáciou, sa zhodovalo so skutočnosťou alebo bolo v rozpore s ňou, žalovaný pred začatím pojednávania podmieňoval záujem ukončiť spor, a súhlasil s návrhom na rozhodnutie "o trovách konania", ktoré predniesol zástupca žalobcu, keď si uplatnil odmenu (len) za jeden úkon právnej služby, a to za "podanie" žaloby.

Odvolací súd vychádza z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 12.1.2012, v ktorej sú obsiahnuté prejavy zástupcov účastníkov konania, ktorej odvolací súd nemal dôvod neveriť, nehovoriac o tom, že zápisnica o pojednávaní je verejnou listinou.

Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR), ktoré žalovaný spomína v odvolaní proti uzneseniu, nebolo možné na daný prípad použiť nielen preto, že sa týkal iných účastníkov konania, ale aj celkom iného predmetu konania. Rozhodnutím NS SR sp.zn. 3 Sžo 225/2010 nie je odvolací súd viazaný, lebo nebolo vyhlásené v tomto konaní (§ 226 O.s.p.). Navyiac v danom prípade sám žalovaný uznal, že nemieni vyvolávať ďalšie spory, že považuje túto záležitosť za ukončenú, nakoľko si splnil svoju povinnosť, ktorá pre neho vyplývala ako pre držiteľa domáceho zvieratá.

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, odvolací súd uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní (procesne) úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.) a trovy odvolacieho konania vyčíslil na sumu 132,64 €. Odvolací súd žalobcovi priznal náhradu trov spočívajúcu v odmene advokáta (ktorý ho zatupoval aj na súde prvého stupňa) a to za jeden úkon právnej služby - vypracovanie vyjadrenia na odvolanie (§ 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ďalej len "cit. vyhl."). Predmetom odvolacieho konania boli trovy

prvostupňového konania v sume 64,41 €. Podľa § 10 ods. 1 cit. vyhl. odmena za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty do 165,97 € je 16,60 €. Pretože išlo o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu o náhrade trov konania (nejde o rozhodnutie vo veci samej) odmena je reprezentovaná podľa § 14 ods. 3 písm. b/ cit. vyhl. 1/2 základnej sadzby, t.j. sumou 8,30 € (1/2 zo 16,60 €). Advokátovi patrí aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby, t.j. 7,63 € podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. Odvolací súd priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 15,93 € (8,30 € + 7,63 €), ktorú je žalovaný povinný zaplatiť advokátovi žalobcu JUDr. Ing. Petrovi Holéczyemu podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Ďalšie trovy odvolacieho konania uplatnené žalobcom v písomnom vyjadrení na odvolanie žalovaného (t.j. nad priznanú sumu 15,93 €) do 132,64 € nemajú oporu v platnej právnej úprave, a preto ich odvolací súd žalobcovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.